

Úvodníček

Nezapomeňte na schůzku rodičů v úterý 9.12.2008 v 19:15 na klubovně!

Dále vám mohu s potěšením oznámit, že řady příspěvatelů se rozšiřují. Po Sáře, která minule sepsala povídání o podzimkách, tu máme příspěvek od Edy. Který to asi bude?

Morče

Mezidružinové soutěže

Přináším čerstvé zpravodajství z vašeho klání. Konkrétně se jedná o říjnový souboj, který byl velice těsný, nicméně přinesl jednoznačné výsledky.

Tramtaradáááááá,
na prvním místě se umístila a tři bodíky získává

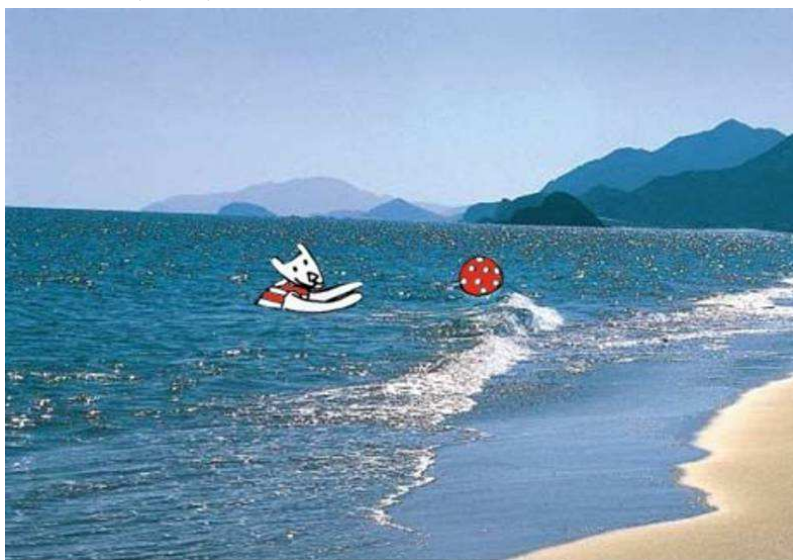
družinka...Kam...pa
rdon drobný
překlep, družinka
Lochnesky.

Gratuluji. O druhé místo urputně bojovali a dva bodíky tak získali Klokani. Třetí místo a zároveň poslední bodované patří Zubrům. Ostatní družinky byly bohužel méně úspěšné. Ale jak se říká: „První vyhrání z kapsy vyhání.“

Proto nevěšte hlavu, načerpejte síly do dalších bojů a statečně bojujte.

Nyní přejdeme k hlavnímu bodu tohoto článku. Jak jste jistě všichni postřehli, blíží se Vánoční besídka. A proto i prosincová mezidružinová soutěž se ponese v duchu vánočním (tedy aspoň většina). Nabízí se hned několik témat: stromeček, ozdoby, betlém, různé koledy, ale hlavně, a o to nám půjde, cukroví (výroby cukroví se samozřejmě mohou zúčastnit i vedoucí).

Pro letošní rok jsou vyhlášeny tyto kategorie: 1) cukroví ve tvaru zvířete – ono zvířátko si můžete vybrat sami, může jich být i víc. Nápadům se meze nekladou. Jen upozorním, že i když se bude hodnotit pouze vzhled, musí být vyrobeno

s požitelných surovin (vyjma případné dekorace). Dřevěný nebo jiný nestravitelný materiál nebude uznán. 2) volná kategorie, nebo chcete-li, kategorie chuťová. Zde myslím netřeba rozebírat.

Novinkou v letošním roce zvláště pak pro pobavení bude básnička na téma: lední medvěd na dovolené. Její délka není nikterak omezena, proto rozepište svá brka, nebraňte fantazii a těšte se na výtvary své i ostatních.

Loučím se s vámi s přáním, ať vám těsto vykne!

P.S.: Výsledky listopadové hry budou zveřejněny na besídce.

Pucek

Úštěk

Hurá V pátek 14. 11. jsme se sešli na hlavním nádraží. Po chvíli jsme se přesunuli na šesté nástupiště, kde na nás už čekal vlak. Chvíli na to jsme odjeli do Lovosic, kde jsme přestoupili na osobák a jeli do Úštěku. Ze železniční stanice jsme

se vydali do základní školy praktické (zvláště!).

Druhý den v sobotu jsme šli na „hrádek“ Helfenburk, před kterým se Těra a spol. pořádně vyráchaly v bahně a potom byly špinavé až po uši. „Hrádek“ jsme si potom obešli velkým okruhem a výlet jsme zakončili u kostelíčku nad městečkem Ostré, na který vedlo asi 69 schodů. K večeru jsme měli buřtguláš (mňam).

Třetí den jsme se vydali na zříceninu hradu Ronov. Cestou jsme narazili na zříceninu hrádku Hřídělík. Vedl do něj asi 150 metrů dlouhý tunel a asi 15 sešlapaných schodů. V tunýlku byl výklenek, do kterého se Helmut schoval a zkoušel na nás bafat, ale bohužel se nacytala jenom Áža (že by to bylo v rodině?). Potom, co jsme se naobědvali na Hřídělíku, jsme šli na zříceninu hradu Ronov (strašný kopec). Kopec jsme dvakrát obkroužili, protože přímo by to bylo o rozbití... Potom jsme seběhli na nádraží Kravaře v Čechách a vlakem jsme odjeli do Úštěku.

Poslední den v pondělí jsme si udělali výlet kolem rybníka Chmelaře, který jsme si obešli a zahráli si tam různé hry. Když jsme dojedli

hráškovku s párkem, tak jsme šli do cukrárny, kde na Lídu nevybyla kremrole a potom nebyla ve své kůži, ale našťěstí jí dala Áža kousnout.

Potom jsme nasedli do vlaku a jeli za rodiči ku Praze.

Eda

všichni

Kocorníci

Nad Ponenkou 5

Praha 6

1 6 0 0 0

Ohrožený kamarádko, jsem
 Ať tak nov doručíš v Chomutově,
 přijedeš se za mnou podívat.
 Je do du mo c huzi a čeka du
 na naš matě, sluníčko a
 ja
 Vaš madřič
 Bára

Co se děje na kolejích

Tak a je to zase tady. Co? Další vydání Týpka? To možná taky, ale hlavně nový železniční jízdní rád, jenž začne platit o půlnoci 14. prosince 2008. Co se vlakových spojů týče, to není až tak děsivé, víceméně je stav stejný, překopávání proběhlo akorát v dálkové dopravě (ČR-Slovensko, ČR-Německo) a bylo zrušeno pomálu spojů na malých tratích. Za smutné bych snad považoval jen zrušení legendárního R 892/893 „Bezdrév“, jenž dosud spojoval přímo Most a České Budějovice v krásném čase 5 hodin a 32 minut po malebných tratích a byl rychlíkem s nejpomalejší cestovní rychlostí u nás. Dále pak zrušení jednoho nedělního odpoledního rychlíku z Tanvaldu, který nemohu použít pro cestu do Prahy, ale to vás asi moc nemrzí a Ex 100/101 "Jóže Plečnik" už nebude zajíždět do Ljubljany. Za pozornost stojí změny v tarifu, tzn. v cenách jízdného. Každý lístek, který si od prosince zakoupíte, vás bude stát o 2,- více, ať jedete do Mokropes na chatu, nebo "ouředně" do Brna. Poněkud podivné je také zrušení slevy na místenku pro vybrané spoje SuperCity (Pendolino) pro majitele In-karet. Místo 86,- (nově 100,-) zaplatíte na oněch spojích plných 200,-. Zdražení se také dočká rychlíkové SONE+ na 440,- a kilometrická

banka na 2000,-. Tu si fakt nekupujte, protože zákaznický trkm (traťový kilometr) stojí 0,75,- a s bankou již celou 1,-. Na buben, nebo do autobusů pak chtějí dostat dráhy také studenti a cestující do 26 let, pro něž zrušili slevu In-junior. Zbývá jim nyní už jen obyčejné zákaznické jízdné, „velkoryse“ slevené o tuším 330,-. A ještě teď koukám na zajímavost, že díky rozsáhlým stavebním pracím, jež budou ještě nějaký čas probíhat na trati 220 Praha-České Budějovice, jsou nově zavedeny přímé rychlíky v trase Praha hl.n.-Praha Smíchov-

Beroun-Písek-Strakonice-České Budějovice, paradoxně s časem o 4 minuty kratším než dosavadní rychlíky přes Tábor – to by se mohlo hodit na výlet do Brd. Těch ptákovin je vymyšleno mnohem více, ale to bych už „přetékal do fotbalu“, tak bych vám jen na závěr doporučil ničemu se nedívat.

Neřádům zdar.

Ikarus

Všudybud Všeživ

Byl podzimní výlet, pozdní čtyřdeňák, 17. listopad. Kočovníka zval ku výletu hlas (vedoucího?). Nebo taky zima byla, bláto bylo... Ale hlavně ta romantika!

Tak tedy a teď to musím všechno vysvětlit, vidíte? Výlet do Úštěku byl totiž pro čtenáře tohoto článku velmi příznivý, neboť tam bylo k vidění mnoho zajímavého a pozoruhodného. Tak zaprvé město Úštěk samo. Moc hezky zachované – skoro až zakonzervované – městečko, které jak jsme viděli, vyhledávají i filmaři. Tahle zvláštní historická atmosféra je dána nejspíše polohou historické části. Městečko je na ostrohu (tedy jakémsi hřbetu) mezi rybníkem a potokem. Nebylo tedy moc místa, aby se mohlo něco přestavovat, a tak se jen opravovaly staré dobré domy. Základ města byl osídlen asi v 10.-11. století a už ve 14. století mělo náměstí víceméně dnešní podobu. Pouze na návsí byl jiný, evangelický, kostel. Ten byl v 18. století přestavěn do dnešní podoby. Také ona synagoga, kterou jsem jen obhlédli zvenčí, byla postavena až po tzv. tolerančním patentu Josefa II. (vydaném roku 1781). Součástí každého

pořádného města byl hrad, později, když zůstal opuštěn, se z něj stal pivovar. I ten už dnes nefunguje, a tak je hrad prostě jen jako hrad. Přesto jsme ho nějak přehlídli. Ptačí domky, které jsme viděli vzadu přilepené podivně na sobě a na skále, jsou ještě mladší – dokonce z poloviny 19. století. Jsou to zadní části domů, které na to zepředu nevypadají. Je to, řekněme, takový obestavěný vstup do sklepa. Bohužel nic víc, žádné tajemné sluje s drakem a zlatým vejcem se nekonají. Ale vypadá to hezky... Nu a ještě zbývá rybník Barvíř – jak už určitě tušíte, jmenuje se podle barvířské dílny, která tu byla a využívala ho.

Další zastávkou výletu byl hrádek Helfenburk. Ten byl zpočátku využíván normální jako hrad. Trvalo to však „jen“ něco přes dvě století. Od té doby chátral, až se našli nějakí hodní romantici, kteří mu vystavěli věž. Proto je tak krásná a romantická. Co je na něm nejcennější jsou hradby dochované opravdu v původní podobě. Proto hrádek romantické túristy tak lákal. Dalším navštíveným hradem (a nezapomenutelným kopcem) byl Ronov. Ten naopak potřeboval hradby jenom velmi malé. Vlastně jen tak aby tam byly. Prý má zvláštní architekturu, jsem se dočetla,

protože když ho chtěl někdo dobýt, tak nejen že musel až nahoru (a to je docela boj sám o sobě), ale navíc měli bránu tak, že nenavazovala na cestu rovnou, ale nápadník (ten, co je chtěl napadnout) musel obejít hrad na druhou stranu a teprve pak byla ta hlavní brána. Docela jednoduchý a chytrý manévr. Hrad moc dlouho nebyl využíván. Až za třicetileté války se do něj schovávali lidé (ale prý i nábytek a všechno cenné – tak to tedy klobouk dolů, protože vytáhnout nahoru celou almaru, to

je docela výkon) ve strachu před Švédy. Kupodivu tedy Švédové na Ronov zaútočili a vypálili ho. Řekla bych, že kdyby se tam ti lidé neschovali, tak by vojáky nenapadlo tam jít a zkoušet ho dobývat, ale když byl napěchovaný lidmi a nábytkem... Pak už na hrad nikdo kromě turistů nelezl. Dnes už se jen trampové a netrampové hádají, kdo tam nechává ten nepořádek. Vlídne je to České středohoří, vidíte – tak pampalá.

AŽA

Jak je to s koledami

Ahoj čtenáři, dnes si v pravidelné rubrice o písních povíme o písních velice zvláštního typu. Budete-li je totiž zpívat ve špatném ročním období, sklídíte nejspíše posměch okolí. Ti bystřejší (a ti, co četli nadpis) již vědí, že jde o koledy.

Proč se koledy vlastně jmenují koledy? Výraz koleda prý původně označoval zimní slunovrat, kterýžto se odehrává 2 dni před Štědrým večerem. Později toto slovo označovalo celé vánoční období. Během tohoto období chodili po vsích povětšinou chudí mniši a pěli písně, za což očekávali nějakou malou odměnu pro sebe a svůj klášter. To bylo zhruba ve 14. století,

později začali chodit i faráři se svými žáky. Písním se pak začalo říkat koledy a odměně pro změnu také. Vypadalo to tedy zhruba tak, že během koledy chodili koledníci a dostávali koledu za zpívání koled. Teď, když je v tom jasno, můžeme pokračovat dále.

Možná jste si všimli, že jsou si všechny koledy značně podobné, především jejich houpavým zpěvem (popovou koledu Vánoce vánoce přicházejí (a ani její cover verze) zde nemám na mysli). Houpavost je dána původem koled – protože je zpívali kněží, podobají se značně zpěvům kostelním, chorálům.

A teď už ke konkrétním koledám. Docela velká část koled, které se u nás zpívají, je českého původu, případně vznikla v Čechách úpravou z latiny již kdysi dávno. Schválně, jestli uhodnete, která z těchto tří českých koled je nejstarší: Narodil se Kristus pán, Nesem vám noviny, nebo Půjdem spolu do Betléma? Napovím, že vychází z latinské písně Buď

pozdraveno, kněžstvo nebeské a zpívala se již ve 13. století. Soutěžit mohou pouze účastníci Vánoční besídky, kde také bude udělena cena pro vítěze. Další českou koledou je Chtíc aby spal, kterou v barokním období složil Adam Václav Michna z Otradovic. Otradovice máme v Čechách celkem troje, takže vám takhle narychlo nepovím, kde přesně to bylo. Původně měla koleda šest slok s docela zapeklitým textem, zlidovělá verze (jaká se zpívá i dnes) má sloky jen čtyři. Jsou ale i koledy značně mezinárodní. Typickým příkladem je Tichá noc. Ta vznikla roku 1818 v Rakousku, jakožto nouzové řešení. V kostele se totiž rozbily varhany a nebyla šance je do Štědrého dne opravit. Farář se

sým pomocníkem narychlo složili právě Tichou noc a hráli ji o půlnoční mši svaté na kytaru. To nevzbudilo příliš nadšení u oddaných věřících, a tak se koleda neujala. Dostala se však za oceán do Ameriky, kde se stala nedílnou součástí tamních Vánoc. Odtud se pak zpětně dostala znovu do Evropy a k nám. Kdybyste nevěděli, co zpívat pod stromečkem, doporučuji vám navštívit internetovou stránku <http://silentnight.web.za>. Najdete tam 196 verzí Tiché noci v celkem 133 jazycích. Samozřejmě jsem neodolal a v příloze Týpka tak nalézáte text Tiché noci v češtině a jazyce zulu, kterým se mluví na jihu Afriky.

Kokeš

P. S.: Já sním o Vánocích billig.

Luštěnky

Zdraví Vás hladová bednička B, jediný kdo se pokusil ji zachránit je Vigo. Už za tento hrdinský čin by měl dostat odměnu, ale odměny jsou za luštění, každopádně si Vigo vysloužil pochvalu. Výsledky z minula: hlídač mohl použít 24 různých cest a Vigova odpověď byla správná, takže vyhrál něco na zub.

Nové úkoly jsou tu kolem, jako první upozorním na bludiště, které se tu někde potuluje. Další úkol je soutěžní a je jich hned několik matematických záhad. Luštěte a krmte bedničku B matematickými úložkami, stačí když odpovíte pouze na jednu a dostáváte se do slosování o chutné ceny.

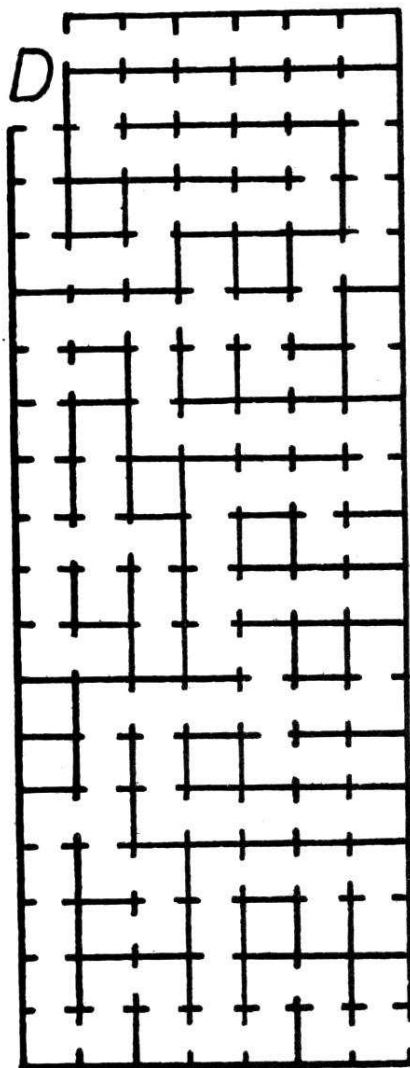
Zůza

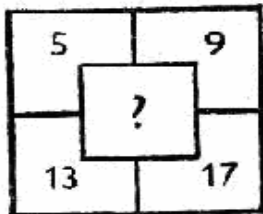
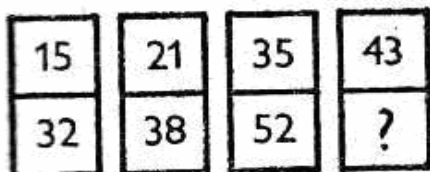
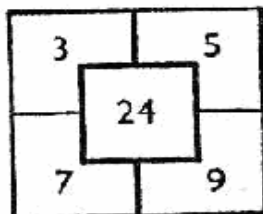
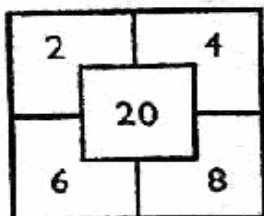
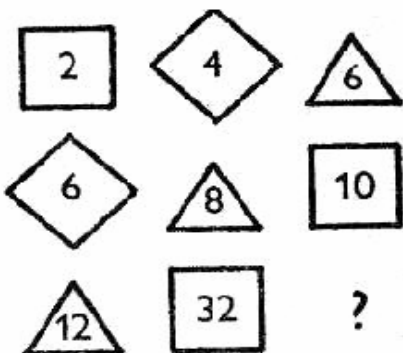
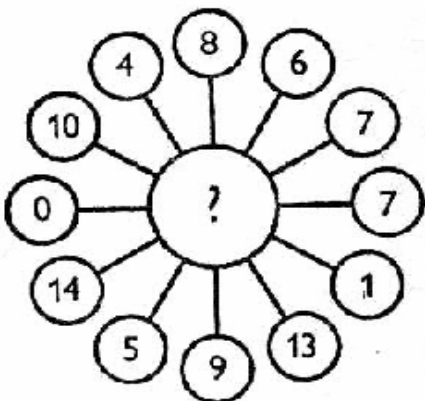
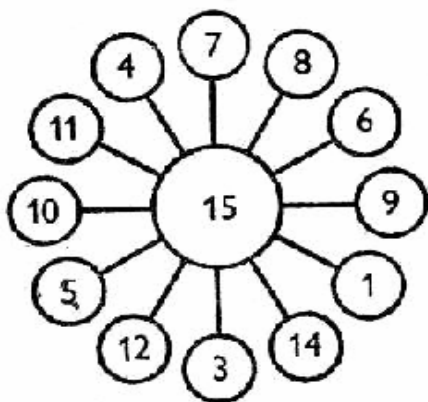
Bodové zpravodajství

Tak tu máme další díl bodování. A jelikož nedávno byly podzimky, tak ti, co neprohloupili a jeli, se nyní drží na předních příčkách. O ony tři nejvyšší příčky pomyslného žebříku nyní svádí urputný boj

Lída, Eda a Sára. A tak jezdíte na výlety, ať si taky můžete pořádně zabojoval. A omlouvám se za neaktuálnost minulého Týpka, která byla způsobena technickými lapáliemi.

Helut

DRUŽINY

1	Zubří	57
2	Myšáci	44
3	Lochnesky	26
4	Kamzíci	22
5	Klokani	10

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	98
1	Lída (KA)	88
2	Eda (ZU)	86
3	Sára (ZU)	82
4	Téra (MY)	68
5	Míša (MY)	64
6	Jáchym (ZU)	61
	Kačka (MY)	61
8	Tomáš (LO)	59
9	Mája (MY)	41
10	Damík (MY)	38
11	Kristýna (ZU)	37
12	Lukáš (LO)	34
13	Sebík (ZU)	30
	Pavel (LO)	30
15	Marek (MY)	27
16	Káča (KL)	27
17	Kiki (KL)	26
18	Ondra (LO)	24
	Vašek (LO)	24
20	Honza (MY)	22
21	Kružítko (KL)	22
22	Honza (LO)	20
23	Anča (KL)	19
24	Zuzka (KL)	18
25	Terka (KL)	14
26	Kačka (LO)	12
27	Dolar (KA)	4
28	Honza (KL)	3
29	Viky (KL)	2

Sloupek *Ze společnosti*

Zatímco někteří v blízkosti foťáku propadají panickému děsu...

...najdou se i tací, kteří si focení vysloveně užívají.

No, někdy možná až příliš.

